

Caramba såg ut som vilken katt som helst. Han hade mjuk päls och en lång randig svans. Han åt fisk. Han spann. Han gick långa promenader. Men Caramba var inte som andra katter. Han kunde inte flyga.

Det bekymrade honom. Mycket.

”Varenda katt i hela världen kan flyga”, sa han till sin bästa vän Doris. ”Bara inte jag.”

”Jag är annorlunda jag med”, sa Doris. ”Jag är skär och fet. Jag har knorr på svansen ...”

”Du är en gris”, ropade Caramba. ”Alla grisar är skära och feta.”

”... och jag kan inte heller flyga”, sa Doris.

”Grisar flyger inte. Katter gör det”, suckade Caramba. ”Det vet ju alla.”

Det var sant.

Så snart en kattunge kunde stå på egna ben började den flyga också.
De små katterna tog sats från klipporna och svävade ut över havet.

Caramba såg hur de glidflög, hur de störtök, hur de snuddade vid vågorna.
”Det ser roligt ut”, sa Doris. ”Vill du inte försöka i alla fall?”
”Nej”, sa Caramba.